

ستاره‌های محله

■ موضوع: معرفی مشاهیر محله
 ■ ویژگی: خاستگاه مشاهیری از دنیای سیاست تا نویسندگی و هنرپیشگی

محله نازی آباد به نوعی محله ستاره‌ها محسوب می‌شود؛ چهره‌های سرشناس مهمی که هر کدام در هنر، ورزش و سیاست نقش اثرگذاری داشتند و روزگاری در همین محله قد کشیدند و موسید کردند. گواه این مدعا راه‌اندازی موزه مشاهیر در همسایگی بیمارستان امیرالمؤمنین (ع) است که در آن عکس و بیوگرافی همه مشاهیر معروف و اثرگذار محله نازی آباد ثبت شده است.

اکبر عابدی

شهریور ۱۳۳۷ در محله نازی آباد متولد شد. شغل پدرش مکانیکی ماشین‌های نساجی کارخانه چیت‌سازی بود

و اصلتاً آذری زبان و اردبیلی است. او دوره دبستان را در مدرسه صبوری خواند و در دبیرستان رشته تراشکاری و قالب‌سازی را دنبال کرد. با شرکت در کلاس‌های تئاتر حسن دادشکر در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در محدوده بازار دوم نازی آباد به وادی هنر راه پیدا کرد و با ایفای نقش‌های ماندگاری در فیلم‌های هنرپیشه، دزد عروسک‌ها، آدم برقی، اجاره‌نشین‌ها و... لحظه‌های شاد و خاطره‌انگیزی برای اغلب ایرانیان آفرید.

پرویز بوستویی

تیر ۱۳۳۴ در روستای چارلسی کبودآهنگ همدان متولد شد و ۳ساله بود که همراه خانواده به تهران و محله

نازی آباد مهاجرت کردند. تحصیلات دوران ابتدایی را در مدرسه صادق اسلامی گذراند و به‌دلیل علاقه به ورزش ابتدا سراغ دروازهبانی و در ۱۶سالگی برای آموزش تئاتر به مرکز رفاه نازی آباد رفت و فعالیت هنری‌اش را از کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان شروع کرد. از آنس شیشه‌ای، بادپیکار، مارمولک، لیلی با من است و... بخشی از آثار به‌یادماندنی این هنرمند است.

حاج منصور ارضی

شهریور سال ۱۳۳۲ در محله نازی آباد متولد شد. او با شروع جنگ تحمیلی و اوایل سال‌های دهه ۶۰

محفلی را در مسجد شهدای تهران پایه‌گذاری کرد. اجرای مراسم دعای کمیل در دو کوهه، تشکیل گروهی به‌عنوان نوسازی معنوی حزب‌الله و برپایی مراسم در حسینیه صنف لباس‌فروشان از مهم‌ترین فعالیت‌های اوست.

سعید حجاربان

سال ۱۳۳۳ در خانواده‌ای اصلتاً کاشانی در محله نازی آباد متولد شد. از کلاس اول تا دوازدهم را در مدرسه دولتی الهی

نازی آباد خواند. سال ۱۳۵۱ دیپلم گرفت و با رتبه دورقمی، مهندسی مکانیک قبول شد. حجاربان در تاسیس وزارت اطلاعات نقش داشت و در نخستین دوره شورای شهر تهران رای آورد.

لاله‌های سرخ نازی آباد

سال ۱۳۷۴ بر اثر آثار سوء گازهای شیمیایی به شهادت رسید.

■ موضوع: شهدای محله نازی آباد ■ ویژگی: شهدای سرشناس و خانواده‌ای با ۳ فرزند شهید

■ شهید داوود خالقی پور
 نخستین پسر خانواده خالقی پور سال ۱۳۴۴ در محله نازی آباد متولد شد.

در همین منطقه به مدرسه رفت و با معدل بالا در رشته ریاضی فیزیک در دبیرستان شریعتی فارغ‌التحصیل شد. او در کنار درس و مدرسه از فعالیت در مسجد و پایگاه بسیج محله غافل نبود و با شروع جنگ تحمیلی راهی جبهه شد. داوود ۲۳ اسفند ۱۳۶۲ در عملیات خیبر و در جزیره مجنون به شهادت رسید.

■ شهید رسول خالقی پور

سال ۱۳۴۶ در محله نازی آباد متولد شد. تحصیلات متوسطه را در دبیرستان شریعتی ادامه داد و در دانشگاه در رشته زبان‌های خارجی قبول شد. رسول هم مانند برادرش در کنار درس و مدرسه از فعالیت‌های مسجد و بسیج غافل نبود و از اعضای فعال مسجد امام حسن مجتبی (ع) نازی آباد بود. او بعد از شهادت برادرش داوود، لباس رزم پوشید و راهی جبهه شد و در عملیات‌های مختلفی مانند بدر و والفجر ۸ شرکت کرد و ۲ بار هم مجروح شد. او در عملیات پاسگاه زید که با عملیات مرصاد تقارن داشت در جاده بصره به خرمشهر در حالی که برادر مجروحش را بر دوش داشت، شهید شد.

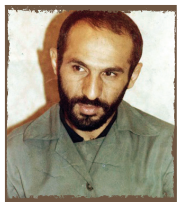
■ شهید علیرضا خالقی پور

سال ۱۳۵۰ در محله نازی آباد متولد شد. دوم دبیرستان بود که لباس بسیج را بر تن کرد و دوشادوش برادرش برای دفاع از آب و خاک کشور به جنگ با دشمن رفت. او ششم شهریور سال ۱۳۶۷ در شلمچه بر اثر اصابت خمپاره شهید شد.

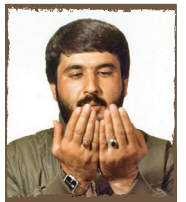
محله نازی آباد از محله‌های شهیدپرور تهران است. برای اثبات این مدعا کافی است به کوچ پس‌کوچه‌های این محله سری بزنید و نام شهیدان را بر آنها بشمارید؛ خانواده‌های بسیاری در نازی آباد ۲ یا حتی ۳ فرزندشان را تقدیم آب و خاک کشور کرده‌اند؛ برای مثال، شهید حاج داوود کریمی، سیدمحمد صنیع‌خانی، برادران خالقی و... از شهدای معروف محله نازی آباد هستند. در این بخش محمد گودرزی، از اهالی قدیم محله مختصری از زندگینامه شماری از این شهیدان را روایت می‌کند.

حاج داوود کریمی

سال ۱۳۲۷ متولد شد. تحصیلات ابتدایی را در دبستان رازی و دوره متوسطه را در دبیرستان دولتی علمی به پایان رساند. از همان دوران نوجوانی نان‌آور خانواده بود و در کنار درس و مدرسه در کارگاه تراشکاری هم کار می‌کرد. در سال‌های پیش از انقلاب همراه دوستانش و در مسیر مبارزات، گروه فجر اسلام را تشکیل دادند. کریمی با شروع جنگ تحمیلی به جبهه جنوب رفت و براساس تعلیماتی که در لبنان دیده بود، مسئول آموزش نظامی سپاه شد. او با پایان جنگ به کارگاه تراشکاری‌اش بازگشت و تا زمان شهادتش در سال ۱۳۸۳ به‌دلیل آثار سوء گازهای شیمیایی امین اهالی محله بود.

سیدمحمد صنیع‌خانی

سال ۱۳۳۲ در قم متولد شد و ۶ساله بود که همراه خانواده به تهران و به محله نازی آباد مهاجرت کردند. چندماه قبل از پیروزی انقلاب و در کوران مبارزات دستگیر و بعد از مدتی در کنار سایر زندانیان سیاسی آزاد شد. با شروع جنگ به جبهه رفت و بنیانگذار و فرمانده ترابری سپاه در جبهه شد. صنیع‌خانی در سال‌های آخر زندگی، مسئولیت جانشینی بنیاد تعاون سپاه را برعهده داشت تا اینکه ۱۴ شهریور

فیلم‌هایی که فقط شنیده شدند

■ موضوع: سینماهای از یاد رفته
 ■ ویژگی: روایت تاریخ هویتی و شفاهی

و توضیح می‌دهد که بعد از انقلاب سینما بازسازی شد و با نام سینما فردوسی فعالیتش را ادامه داد. اما بعد از سال ۱۳۶۵ تعطیل شد و جای آن مرکز خرید سرای ایرانیان قدلم کرد. سینما شرق هم از دیگر سینماهای معروف محله نازی آباد بود که سال ۱۳۵۷ به‌دلیل پخش فیلم‌های منافی عفت، مردم باه‌آتش کشیدن آن مخالفت‌شان را با نمایش فیلم‌های ضدفرهنگی نشان دادند. به‌گفته گودرزی، از همان سال ۱۳۵۷ این سینما تعطیل شده و تا امروز متروکه باقی مانده است. بوستان هزاردستگاه هم یک سینمای روباز داشت که شب‌ها با آپارات برای اهالی فیلم پخش می‌کرد، اما به مرور کارش از سکه افتاد و جمع شد. گودرزی در بخش دیگری از صحبت‌هایش از سالن سینما بهمن، «سینما چارلی چاپلین» با ظرفیت ۴۰۰ نفر و سینمای جدید محله که از سال ۱۳۷۱ شمسی فعالیتش را شروع کرده، یاد می‌کند.

سال‌ها بعد از آنکه مظفرالدین‌شاه در یکی از سفرهای اروپایی‌اش دستور خرید دستگاه سینماتوگراف (دوربین فیلمبرداری) را به میرزاابراهیم‌خان صحاف‌باشی داد، سینما به یکی از بهترین سرگرمی‌ها برای پر کردن اوقات فراغت اهالی پایتخت‌نشین شد و در هر محله قصه‌ها و ماجراهای جالبی خلق کرد. سینماهای «شرق» و «شهبلا» در محله نازی آباد که این روزها به فراموشی سپرده شده‌اند اثری از آنها نیست، زمانی باتوق بسیاری از چهره‌های سینمایی و ورزشی بودند و حتی عشق تماشاگر فیلم دیدن در همین سینماها بود که هنرمندان مطرحی مانند «اکبر عابدی»، «سیروس همتی»، «مرحوم علی سلیمانی» و... را به کشور معرفی کرد. با کمی پرس‌وجو می‌شود فهمید که فصل مشترک خاطرات اغلب اهالی با سینما شهبلا در بازار دوم نازی آباد و کوچه نیکرام گر خورده است؛ سینمایی که به‌گفته محمد گودرزی، سال ۱۳۴۵ در این محله افتتاح شد و گنجایش ۷۰۰ نفر را داشت. این ساکن قدیمی محله نازی آباد از ماجرای شنیدن صدای فیلم‌های روی پرده سینما می‌گوید: «برای بچه‌های نازی آباد سینما شهبلا پر از خاطرات فراموش‌نشده است. بسیاری از بچه‌ها آن زمان پول خرید یک بلیت را هم نداشتند و به همین دلیل دسته‌جمعی بیرون سینما می‌نشستند و گوش تیز می‌کردند تا صدای فیلم را بشنوند و این طوری روایت تصویری فیلم را تجسم کنند.» او بعد از تعریف از روزهای جذاب تماشاگر فیلم‌های روز در این سینما به خاطره آتش گرفتن سینما شهبلا در جریان منتهی به پیروزی انقلاب می‌رسد